

В целом система материального стимулирования должна стимулировать сотрудников на выполнение целей, поставленных руководством компании. При этом поставленные цели должны быть достаточно сложными, но достижимыми, в противном случае можно спровоцировать демотивацию сотрудников.

На практике распределение премии между подразделениями осуществляется иначе: как правило, это фиксированная сумма, установленная руководителем предприятия, которая изменяется лишь при изменении уровня заработной платы в целом по предприятию, либо зависит от уровня прибыли.

При формировании системы материального стимулирования стоит исходить из функциональных обязанностей работников предприятия, так для рабочих следует устанавливать валовые показатели (объем производства, материалоотдача, производительность труда и т.д.), для управленческого персонала рыночные показатели (объем реализации, доход, прибыль, рентабельность продаж).

Современная система материального стимулирования труда работников включает долгосрочные и краткосрочные выплаты, предусмотренные законодательством о труде, а также спецификой и возможностями компании.

Олещенко Яна

студентка

Македон Галина

асистент

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

Україна

ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РИНКУ

Інвестиційний ринок – це економічна категорія, що являє собою збалансованість попиту та пропозиції на інвестиції. Інвестиційний ринок формує суб'єкт – інвестор, тобто господарюючий суб'єкт, в якого виникає попит на інвестиції та інвестиційні товари.

У країнах з розвинутими ринковими відносинами інвестиційний попит і пропозиція збалансовані через механізм ціноутворення на базі зрівноважених цін на інвестиції та інвестиційні товари. Система зрівноважених цін формується мікроекономічними пропорціями у процесі виробництва та збуту, головною з яких є співвідношення "інвестиції — приріст інвестиційних товарів (капітального майна)". При цьому ринок характеризується випереджаючим розвитком інвестиційної пропозиції та відносно стабільним попитом.

Інвестиційний ринок як економічна категорія являє собою збалансованість попиту і пропозиції на інвестиції та випереджаючих можливостей підрядників в їх матеріалізації. Це означає, що, з одного боку, потрібні економічні заходи для збільшення попиту на інвестиції, які адекватні обсягу та якості продукції, а з іншого – антимонопольні заходи, які б сприяли розвитку ринку послуг.

до головних проблем розвитку інвестиційного ринку України можна віднести наступні:

- відсутність системи гарантування вкладів фізичних осіб в ІСІ;
- значний рівень недовіри населення як до фінансово-кредитної системи в цілому, так і до НФУ зокрема, викликаний цілою низкою фінансових «обвалів» та махінацій за роки незалежності України;
- нерозвиненість регіональної мережі переважної більшості компаній з управління активами (КУА) та інформаційного висвітлення їх діяльності у суспільстві;
- обтяжливність податкового законодавства, наслідком чого стало використання ІСІ тіньових схем;
- відсутність достатнього асортименту сучасних високодохідних фінансових інструментів.

В Україні випуск акцій ще не можна розглядати як ефективний інструмент залучення капіталу для вітчизняних компаній, оскільки український фондовий ринок більшою мірою відіграє роль спекулятивного інструменту, а вітчизняний варіант публічного розміщення акцій (ІРО) являє собою скоріше певну іміджеву модель, що використовується компаніями для привертання уваги до свого бізнесу.

Регулювання інвестиційного ринку вимагає пошуку нових форм і методів регуляторної діяльності державних органів. Викладені аргументи наводять на думку про необхідність правового оформлення основних засад функціонування інвестиційного ринку України. При цьому потрібно встановити:

- 1) Правові засади діяльності на інвестиційному ринку, зокрема засади функціонування інвестиційних компаній, фондів прямого інвестування;
- 2) Норми обов'язкового дотримання правил та стандартів регульованих ринків фінансових інструментів як складової інвестиційного ринку;
- 3) Порядок та процедури надання інвестиційних послуг учасниками інвестиційної діяльності на інвестиційному ринку;
- 4) Форми і методи державного регулювання та нагляду інвестиційного ринку з урахуванням наслідків глобальної фінансово-економічної кризи;
- 5) Компетенцію органів державного управління, які здійснюють державне регулювання та нагляд на інвестиційному ринку.

6) Інвестиційні фонди беруть занадто високі комісійні. Це, мабуть, їх основний недолік як у світі, так і в Україні. Проблема полягає в тому, що будь-який фонд надає інвесторам послуги і відповідно бере за ці послуги гроші. Закон дозволяє брати з інвесторів до 10% сумарних комісійних від тих грошей, які ви інвестуєте, - це дуже багато! Адже всім співробітникам компанії, що управляє, зберігача, депозитарію потрібно платити зарплати, і всі ці гроші йдуть з кишені інвестора. Ви можете заощадити непогану суму, якщо будете інвестувати самостійно. І найголовніше, якщо фонд не зможе виправдати ваших надій і не зробить прибутку або ще гірше - зазнає збитків, з вас все одно візьмуть комісійні, що «відкусить» ще чималий шматок від суми, яка буде і так менше тієї, яку ви інвестували.

7) Інвестиційні фонди не гарантують інвесторам ніякого прибутку, а також повернення отриманої від інвестора суми. Простіше кажучи, інвестувавши в

інвестиційний фонд, ви можете не отримати свої гроші назад, принаймні всієї суми. І гроші ці не будуть вкрадені, ваші цінні папери можуть просто впасти в ціні, і відповідно сума вкладень зменшиться. Коли ви вкладаєте гроші в банк, то він гарантує вам їх повернення з відсотками. Якщо рахунки банку застраховані, то навіть його банкрутство не завадить вам повернути свої вклади.

8) Інвестуючи самостійно, ви керуєте своїми вкладками на свій розсуд. Ваші інвестиції також можуть впасти в ціні, і в цьому ви будете звинувачувати тільки себе і недолік своїх знань. Якщо ж ви віддаєте свої гроші фонду, вся відповідальність лягає на тих людей, які в цьому фонді працюють і яких ви не знаєте. Тому підходьте до вибору фонду дуже серйозно або ж вчіться інвестувати самостійно - це зовсім не складно.

Список використаних джерел:

1. Гатеж С. А. Проблеми формування та перспективи розвитку інвестиційного ринку в Україні / С. А. Гатеж, Ю. В. Шмагіна // Буковинська державна фінансова академія. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/2_ANR_2010/Economics/4_57537.doc.htm.

2. Горяча О. Л. Проблеми функціонування і перспективи розвитку інвестиційного ринку в Україні / О. Л. Горяча // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2011.- № 2(14) – С. 117-121.3.

3. Кобушко І.М. Напрямки поєднання ресурсного та об'єктного підходів до розуміння сутності інвестиційного ринку / І.М. Кобушко // Збірник наукових праць Всеукраїнської науково-практичної конференції, Київ, 2011.- с. 109-112.4.

4. Москвін С. Інвестиційний ринок України та проблеми його державного регулювання/С. Москвін// Україна фінансова. Інформаційно-аналітичний портал Українського агентства фінансового розвитку. [Електронний ресурс].- Режим доступу: http://www.ufin.com.ua/analit_mat/gkr/119.htm.

5. Москвін С. Інвестиційний ринок України: передумови та проблеми формування у контексті світової фінансової кризи / С. Москвін // Фінансовий ринок України.- 2010 – №3 – С. 8-12.

Олійник Аліна

студентка

Стадник Вікторія

к. е. н., ст. викладач

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕКЛАМНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ

Проаналізовано сучасний рівень та основні тенденції рекламної діяльності підприємств аграрної галузі. Визначено особливості здійснення рекламної діяльності підприємствами аграрної галузі та окреслено ключові складові забезпечення її ефективності за умов нерозвиненості підприємств аграрної